

Riens wordt stuurman en op de Zeezwaluw wordt nog steeds geklust

Wat betekent "Riens is stuurman geworden", zoals in de kop van dit Suffertje staat. Dat zullen we maar even nader toelichten. Van origine is Riens natuurlijk scheepswerktuigkundige (in ruste). En stuurman worden is dus een hele ommezwai.

Maar sinds kort is hij toch echt van leerling stuurman razendsnel gepromoveerd tot zelfstandig stuurman bij de [Sloeproeiërs Groningen](#). Hij stuurt zelfstandig maar er is onder de 8 roeiers een ervaren stuurman aanwezig om nog extra tips en trucs naast andere info te geven. Hoe kwam deze carrière switch nu ineens....

Omdat we hier nog minstens een jaar bivakkeren, vroeg Christa de havenmeesteres aan Riens, of hij zin had om stuurman te worden bij de "Sloeproeiërs Groningen". Ze hadden nl een chronisch tekort aan stuurmannen en waren altijd op zoek naar nieuw bloed. Volgens Christa wist Riens vast wel wat bak- en stuurboord was waarna de rest van de benodigde kennis dan vanzelf aan kwam waaien. Voor je zo'n uitnodiging aanneemt en "ja" zegt, wil je natuurlijk wel wat meer informatie wat "stuurman zijn" precies inhoudt.

Sloeproeiërs Groningen

In het gesprek met Arno van de sloeproevereniging bleek dat er 2 roeisloepen waren; de Oihonna en de Noordvaarder, beiden zijn 8-met stuurman. Er wordt op diverse werkdagen 's avonds getraind en in de

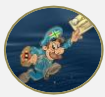

uur

weekenden in de ochtend. Je kan via de club app intekenen wanneer je wilt roeien of sturen. Riens wilde wel een keertje mee om te kijken wat het sturen inhoudt en om te zien of hij het leuk zou vinden om te doen. Via de mail kreeg Riens alvast studiemateriaal toegestuurd zoals het handboek en stuurcommando's. Goed voorbereid en al wat beter bekend met de noodzakelijke termen etc. ging hij op een doordeweekse avond om 7 uur mee. Verzamelen en vertrek was uit de Oosterhaven waar de roeisloep "Noordvaarder" ligt. De sloep is een mooie (en zware) overnaadse roeisloep. Riens mocht voorin zitten om te ervaren hoe de training verliep en heeft zelfs al even mogen sturen tijdens de 1,5 durende trainingstocht door de diepen van Groningen.

Na afloop van de training en opruimen van de sloep, werd Riens uitgenodigd om een biertje te komen drinken in het clubhuis, om daar in een relaxte sfeer na te praten over sloeproeien en een rondleiding door het clubhuis (in wording in een oud fabriekscomplex). Riens vond de sfeer goed en het sloepvaren leuk en wilde het graag proberen om op regelmatige basis op één van de twee sloepen als stuurman te fungeren.

Weer thuisgekomen vatte hij het gekscherend samen: met mijn diploma's voor schepen met elke vorm van voortstuwing en met onbegrensd vermogen is dit als het ware op het lijf geschreven. De zondagochtend van 10-12 uur is favoriet bij Riens en op de Noordvaarder bij voldoende deelname. De avonden beginnen pas om 19 uur en eindigen rond 21 uur en hij vindt dat minder prettig want hij is qua conditie meer een ochtendmens. De Oihonna ligt ergens anders en is 30min lopen vanaf de boot.

Inmiddels heeft Riens al een aantal keer opgetreden als stuurman waarvan uiteraard door Ineke foto's van zijn gemaakt.

Net de haven uit

Mooi op slag

Overkant Zeezwaluw

direct al stevig tempo

Ook heeft ie op een zaterdagochtend deelgenomen aan klussen in het clubhuis, waarvan helaas geen foto's zijn. Dus leuke nieuwe ontwikkelingen op de Zeezwaluw naast het klussen.

Nu we sinds begin juni volledig gevaccineerd zijn, de landelijke Covid-19 restricties bijna volledig overboord gegooid zijn, voelen we ons ook veiliger om met onze persoonlijke OV-chipkaart het OV uit te testen. Ook bezoekjes afleggen en bezoek ontvangen vult geleidelijk de agenda. Dat vinden we ook heel erg leuk. Maar meer dan 1-daagse uitjes is nog even toekomst perspectief. Waarom?

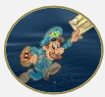

Na de koude winter bleken een aantal van de 8, 38⁺ jaar oude acrylaat raampjes in de opbouw tijdens stevige regenbuien zomaar te lekken. Dat was balen, ze deden het altijd zo goed! De grote buitentemperatuur verschillen (-14° tot +31°C) bleken na vele jaren trouwe dienst de nekslag, na de relatief constante 25°C-38°C in de Carib. Dat betekende een klus met top priority op de Zeezwaluw klussenlijst.

De rode nummers zijn de oude raampjes

Een extra uitdaging is dat alle 4 raampjes aan BB en SB van grootte verschillen. Dus dit keer niet zoals toen we de romp raampjes vernieuwden, 1 raampje eruit en 10 nieuwe bestellen.

We moesten nu opzoek naar een bedrijf in Groningen die voor ons een kopie van de flink gecrakeleerde raampjes kon maken (zie foto). Deze keer niet van acrylaat maar van polycarbonaat, die zouden nog langer mee moeten gaan, dat zal onze tijd wel uitduren dus....

Maar ja, je kan niet zomaar alle 8 raampjes eruit halen zonder de nieuwe klaar te hebben liggen. Zeker niet in het regenachtige voorjaar van Nederland.

Allereerst moesten we een fysiek bedrijf in de buurt vinden waar we de raampjes persoonlijk in konden leveren en die de klus snel zou kunnen klaren.

Gelukkig vonden we na even googelen een bedrijf in de stad Groningen die dat konden en wilden doen. Na telefonisch overleg konden we 2 dagen later met 2 raampjes komen om na 1 uur 2x2 exacte kopieën (inclusief schroefgaten) mee naar huis te kunnen nemen. Klaar terwijl u wacht bij [Coltex](#). We moesten 2x met 2 raampjes per bus op en neer om alle 8 nieuwe raampjes in bezit te krijgen. Nog even uitstappen bij een ijzerwareenzaak op de bus route om ruim 200 nieuwe rvs zelf tappende schroeven in te slaan. Intussen hadden we al de juiste kit voor de raampjes aanboord.

Eénmaal in het bezit van de eerste 2 nieuwe polycarbonaat raampjes konden we starten. Oude raampjes eruit schroeven, afgebroken schroeven eruit peuteren, het gebied waar de nieuwe kit moest komen schoonkrabben en schuren voor er afgeplakt kon worden en afstandsringetjes geplaatst voor de juiste laagdikte van de nieuwe kit.

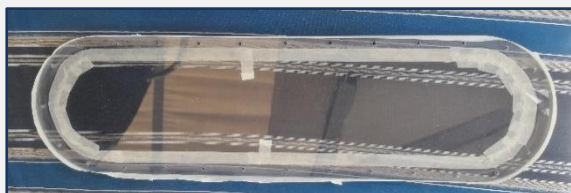

oude raampje in situ

schone en geprepareerde kozijn

Dan eindelijk kan de raamuitwisseling plaatsvinden. Kitten, schroeven erin, alles rustig vastschroeven, ringetjes er weer tussenuit om de schroeven nog even na te trekken. Kitnaad afsmeren met de vinger voor het plakband (binnen en buiten) kan worden verwijderd. Wel een beetje een smerboel als het even tegenzit maar daar zijn disposable handschoenen goed voor. Na 24 uur de laatste finishing touch en we zijn weer lekvrij en hebben glashelder zicht.

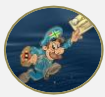

nieuwe raampje afgeplakt

nieuwe raampje in situ

Het bovenstaande ritueel moest in 6 etappes gedaan worden i.v.m. met de vele overkomende regenbuien, gezellige bezoekers, zeilers en niet zeilers, noodzakelijke boodschappen halen voor de inwendige mens en een verlaat (7 jaar) tandartsbezoek. De hele klus hebben we in 3 weken geklaard. In de foto serie hierboven (het grootste raampje als voorbeeld) kunnen jullie goed zien dat het geen overbodige luxe was om de oude acrylaat raampjes te vervangen.

We zijn dan ook erg tevreden over het slagen van deze klus en genieten van het onbelemmerd gluren naar de burens! De gevallen hoeveelheid regen van afgelopen zaterdagnacht heeft bewezen dat de raampjes lekvrij zijn. Heerlijk!

Zo houden we onszelf dus bezig met bootklussen, gezellige bezoekers en watersport op en in de Stadse diepen.

De nieuwe raampjes in situ

